

Universitat Autònoma de Barcelona

Consell Social

Transferència holística

La universitat, bressol de la formació i de l'educació superior, té un paper rellevant a l'hora de vetllar pel coneixement, la formació, la ciència, els valors, l'ètica i la pedagogia del seu entorn i de la seva comunitat. La universitat pública és dipositària dels recursos i la confiança de la societat per a la formació de ciutadans, com a un dels pilars del progrés i de l'equitat, on la recerca i la innovació van de la mà i cerquen fórmules per millorar el benestar i el desenvolupament de la societat i dels ciutadans. A la vegada, la universitat ha de tractar d'estar íntimament vinculada, en primera instància, al seu entorn i, en última instància, al món en general.

El campus universitari ha de ser punt de trobada de generacions i de persones de tota mena de procedències, capes socials, cultures, formacions, arrels i creences. La universitat ha de ser totalment global i transversal per poder enriquir-se, afegir el valor de tots els seus stakeholders i transferir a la societat el coneixement heretat, adquirit i desenvolupat. Fa uns anys, la comunitat acadèmica era gairebé l'únic clúster i locomotora de coneixement, recerca i innovació de les societats. Avui dia, el món ha canviat molt. Hi ha moltes locomotores que generen innovació i la universitat ja no té l'exclusivitat d'aquesta activitat. El món, arreu, viu una etapa de creativitat i innovació accelerades. La universitat ha de mutar per canviar el seu rol: ja no pot ser només font de coneixement —tot i que també ho ha de ser—, sinó que ha de buscar el màxim nivell d'integració en la societat en què viu i de la qual es nodreix.

La comunitat acadèmica i universitària ha de fer que les seves activitats siguin transversals, ha d'escoltar el seu entorn, detectar les necessitats que li demana la societat i tractar de donar-hi resposta. Òbviament, la universitat pública té l'obligació de transferir el seu coneixement, i les vies són diverses, però a la vegada la societat té el dret de rebre aquest bé tan preuat així com l'obligació de transferir a la universitat no tan sols les seves necessitats i inquietuds, sinó també els seus coneixements i innovacions, sorgits i creats en els llocs més inimaginables.

Però cal remarcar que si la universitat pública respon amb eficiència a les demandes de la seva comunitat i del seu país, aquest ha de respondre amb la transferència econòmica i financera justa i merescuda, no tan sols per mantenir, sinó també per millorar, les seves prestacions i garantir que un àmbit de rellevància com la transferència de coneixement no es descapitalitzi. Cal evitar que la manca de recursos i de finançament comporti l'obsolescència que, en última instància, ens pot portar a la decadència pròpia i aliena.

Tant la universitat com la societat, inclòs el món empresarial, han de tenir la intel·ligència i a la vegada la generositat d'escoltar, compartir i aprendre els uns dels altres. Només així avançarem més i millor. Transferència sí, però mútua, en dues direccions. L'esforç comú i l'aliança entre tots els actors socials ha de promoure un progrés millor, més harmònic i social, on la universitat i la societat han d'anar agafades de la mà i conviure de manera íntima i intensa. Solament així, apropant la comunitat acadèmica al món i viceversa, la simbiosi serà molt millor i ambdós generaran la integració tan necessària i desitjada. La transferència és el fi, la universitat el punt de trobada, i la societat i el món en general han de ser, a la vegada, destinataris dels resultats i fites obtingudes, així com benefactors, finançadors i patrocinadors de la universitat, en el benentès que aquesta s'haurà de transformar i adaptar al profund canvi d'era que està experimentant el món en general. Renovar-se o morir.

Gabriel Masfurroll
President del Consell Social
Universitat Autònoma de Barcelona

21 de novembre de 2016